

Echo Szkolne

Gazetka Szkolna

**Polska Szkoła Sobotnia
im. Trójcy Świętej
w Chicago**

nr 1 | 2009-2010

Na dobry początek...

1. ZpiT działający przy Trójcowie
2. Wypożyczamy w niej książki
3. Odbijanie się dźwięków
4. „Jeszcze Polska...”
5. Imię kierownika Polskiej Szkoły na Trójcowie
6. Polska ma dostęp do
7. 11 listopada obchodzimy Święto Polski
8. Nazwisko zastępcy kierownika szkoły
9. Nazwisko ks. Proboszcza na Trójcowie
10. Jubileusz jaki szkoła będzie obchodzić w 2012 roku
11. Druga stolica Polski
12. Żeby ukończyć liceum w polskiej szkole trzeba zdać

KOLKANJI

9		1							

LOBTIBKAEI

					8				

OCHE

		4	

HYNM

--	--	--	--

BAARARB

--	--	--	--	--	--	--

MAZARO

--	--	--	--	--

IPCSEDOGLIONE

					7								2	10			

RTBOHUCA

--	--	--	--	--	--	--	--

KLJESAAM

6							

SLDEICOIWUTDEEZ

																3	

RAKOWK

		5	11				

TARMUE

						12	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			

POŚMIEJMY SIĘ RAZEM

- Mamo, wiesz ile jest pasty do zębów w tubce?
- Nie wiem...a ty wiesz?
- Od telewizora do kanapy...

Tatuś pyta 5-letniego synka:

- Synku, co lubisz u tatusia najbardziej?
- Synek odpowiada bez zastanowienia:
- **Mamusię Tatusiu!**

HE HE...
oj normalnie Ci
mówię...
KOŃ
by się uśmieł

Być bliżej Nieba to poznać Ziemię

Piszą o Nim - „polski ksiądz katolicki, kosmolog, profesor, laureat Nagrody Templetona przyznawanej za pokonywanie barier pomiędzy nauką a religią. Nagroda ta, to Religijny Nobel- uhonorowanie całego dorobku księdza profesora. “

Ksiądz profesor Michał Heller- bo o Nim mowa – powiedział - „nauka daje wiedzę, a religia poczucie sensu.”

26 września 2009 r. odbył się wykład profesora Hellera , w którym uczestniczyła młodzież polonijna z różnych chicagowskich szkół. Celem spotkania było motywowanie młodych ludzi do kontynuowania nauki na wyższych uczelniach w USA ale także w Polsce. W przesłanych do szkół materiałach napisano- „łącząc wiedzę i wiarę można rozwijać swój potencjał i kreować wizerunek Polaka. „W czasie wykładu - nagrodzono uczniów, którzy brali udział w konkursie i napisali najciekawsze prace- eseje, na tematy związane z kosmosem.

Nasza młodzież licealna wykazała się wiedzą, kulturą osobistą a także dojrzałością w przyjmowaniu i słuchaniu trudnych tematów dotyczących wszechświata, religii i filozofii.

2009 Catholic Festival of Faith

The love of Christ impels us.
2 Corinthians 13:14

W dniu 17 października nasi uczniowie z klas siódmych i ósmych przygotowujący się do sakramentu bierzmowania wraz z uczniami innych szkół polonijnych wzięli udział w Katolickim Festiwalu Wiary organizowanym przez Archidiecezję Chicago. Hasłem tegorocznego festiwalu były słowa zaczerpnięte z listu Św. Pawła Apostoła do Koryntian „Miłość Chrystusa przynagla nas”.

W pierwszej części spotkania uczestniczyła młodzież katolicka ze wszystkich grup etnicznych z Chicago. Zaprezentowała się tu piosenkarka ValLmar Jansen, która w bardzo dynamiczny sposób pokazała jak można modlić się tańcem i śpiewem.

Druga część spotkania była przeznaczona dla młodzieży polskojęzycznej. Uczniowie wysłuchali wykładu siostry Małgorzaty Lekan, znanej z promowania teologii ciała według nauki Jana Pawła II. Następnie obejrzel multimedialną prezentację Edyty Mirowskiej i Romana Kuleszy, działających w ruchu Pro Life, na temat świętości życia poczętego. Prezentacja ta utkwiała w pamięci wielu uczestników. Duże zainteresowanie wzbudziło też świadectwo Nory McCarthy z organizacji Re-Charge przedstawione w języku angielskim.

Cały program nie dałby spodziewanych efektów gdyby nie był oparty na spotkaniu z Jezusem Chrystusem. Adoracja Najświętszego Sakramentu pod duchowym przewo-dnictwem biskupa Henryka Tomasika zakończyła ten dzień modlitwy i skupienia.

Z ankiety przeprowadzonej wśród uczniów klas siódmych wynika, że pomimo pewnych niedogodności istnieje potrzeba organizowania takich spotkań.

Młodzież przyjmując sakrament dojrzałości chrześcijańskiej staje się odpowie dzialna za wspólnotę Kościoła; w naszej Archidiecezji bardzo specyficzną, gdyż wiele- etniczną .

Ślubowanie Pierwszoklasistów

31-go października 2009 w naszej szkole uczniowie kl.Ia i kl.Ib dostąpili zaszczytu pasowania. Słowami piosenki „ W polskiej szkole radość dzieci i pełnia zachwytu, bo śpiewają i czytają w ojczystym języku” rozpoczęła się część artystyczna podczas której dzieci recytowały wiersze i śpiewały piosenki.

Po wprowadzeniu sztandaru szkoły i odśpiewaniu hymnu Polski kierownik szkoły pani Barbara Ignas rozpoczęła najważniejszą część uroczystości – akt pasowania, dotykając ramienia ucznia symbolicznym otówkiem. Odbierając pamiątkowy dyplom oraz prezent książkowy ufundowany przez Komitet Rodzicielski każde dziecko wpisało się do kroniki szkoły.

Wśród wielkiej radości wszyscy robili sobie pamiątkowe zdjęcia, a następnie uczestniczyli w przygotowanym przez rodziców poczęstunku. Na zakończenie imprezy przedstawiciele banku MB wręczyli dzieciom upominki.

Wśród uczestników tej pięknej szkolnej uroczystości obecni byli: wicekonsul Aleksandra Krystek, dyrektor szkoły ks. Andrzej Maślejka, kierownik szkoły Barbara Ignas, manager oddziału banku MB Maria Olchowyj oraz rodzice i dziadkowie pierwszoklasistów.

Maria Bara – Wychowawca kl.Ia

Kl.Ia – Wychowawca: p. Maria Bara

1. Xsander Burd
2. Julia Galińska
3. Marcin Gruda
4. Paola Guerrero
5. Kamila Kamysz
6. Zuzanna Kawula
7. Justin Klonoski
8. Alexander Koszykowski
9. Claudia Michalka
10. Alicja Osolkowski
11. Kalina Osolkowski
12. Marcella Pietrzyk
13. Yasper Pietrzyk
14. Jagoda Sobótko
15. Victoria Tyszka
16. Aleksandra Witkowska
17. Dominik Wojtysiak

Kl.Ib – Wychowawca: p. Monika Popielarz

1. Alvarado Veronica
2. Bafia Angelica
3. Gacek Sebastian
4. Garate Jessica
5. Góra Christopher
6. Haraburda Anna
7. Haraburda Jan
8. Jasnos Aleksandra
9. Kamińska Nicole
10. Konopka Daniel
11. Kowalow Nikko
12. Król Victoria
13. Marzec Alexander
14. Popik Mikołaj
15. Pytel Mikołaj
16. Stuskun Nicole
17. Vail Leo
18. Williamson Ivona
19. Woliński Bartosz

Światowy Dzień Pluszowego Misia

Miękki, puchaty i taki z łatką,. 25 listopada swoje święto obchodzi najmiłsza zabawka, najlepszy przyjaciel dzieci i niezastąpiona przytulanka przy zasypianiu – Pluszowy Miś. Mimo coraz nowocześniejszych i coraz bardziej atrakcyjnych zabawek, moda na misie nie przemija, bo "czy to jutro, czy to dziś, wszystkim jest potrzebny Miś!"

Garść misiowych faktów: **Światowy Dzień Pluszowego Misia** ustanowiono dokładnie w setną rocznicę powstania maskotki – w 2002 roku. Wszystko zaczęło się jednak dużo wcześniej. W 1902 roku prezydent Stanów Zjednoczonych Teodor Roosevelt, wybrał się na polowanie. Po kilku godzinach bezskutecznych łowów, jeden z towarzyszy prezydenta postrzelił małego niedźwiadka i zaprowadził go do Roosevelta. Prezydent ujrawszy przerażone zwierzątko, kazał je natychmiast uwolnić. Jeden ze świadków tego zdarzenia uwiecznił historię niedźwiadka na rysunku w waszyngtońskiej gazecie, którą czytał producent zabawek... Od tego momentu zaczęto wykorzystywać zdrobniałe imię prezydenta i sprzedawać maskotki pod nazwą Teddy Bear, która dziś w języku angielskim jest określeniem wszystkich pluszowych misiów.

W naszej klasie 0 po raz pierwszy obchodziliśmy:

ŚWIĘTO PLUSZOWEGO MISIA.

21 listopada dzieci przyniosły do szkoły swoje ulubione pluszaki. Po zapoznaniu się z historią święta, dzieci słuchały wierszy o misiach i frag mentów bajki „Miś Uszatek” Cz. Janczarskiego. Mówiły wiersz „Miś”, który uczyliśmy się w listopadzie. Bawiliśmy się wspólnie z misiami przy piosenkach „Jadą , jadą misie” i „Pokochaj pluszowego misia”.

Dzieci układały puzzle z misiami. Każde dziecko kolorowało portret „Mój przyjaciel- Miś”.

Każdy miś w prezencie otrzymał różową wstążeczkę. Na koniec był słodki poczęstunek- miód i ciasteczka.

Nauczyciel klasy 0

Krystyna Nestir

Święto Niepodległości Polski przypada na 11 listopada.

Z tej okazji w Szkole Trójcy Świętej odbyło się przedstawienie. Brali w nim udział uczniowie szkoły podstawowej i gimnazjum. Występy rozpoczęły się odśpiewaniem przez wszystkich uczestników - hymnu Polski.

Następnie rozpoczęła się część artystyczna. Dzieci uczestniczące w przedstawieniu mówiły wiersze patriotyczne, śpiewały piosenki, grały na skrzypcach a także tańczyły. Niespodzianką był występ zespołu „Lajkonik”.

Deklamowanie wiersza nie jest łatwą sprawą. Dzieci musiały ćwiczyć nie tylko przed lekcjami w szkole, ale także uczyć się w domu. Zespół „Lajkonik” tańczył tańce polskie. Dzieci grały na skrzypcach, inne śpiewały piosenki. Podczas przedstawienia babcia - Melania Zagórska opowiadała swoim wnukom o tym, jak ważnym dniem jest dzień odzyskania przez Polskę niepodległości.

Polska - podczas występu przedstawiona była jako dziewczyna w pięknej czerwonej pelerynie. Na początku nosiła ona koronę na głowie i była szczęśliwa. Trzech małych chłopców, którzy reprezentowali zaborców - Rosję, Austrię i Prusy - zabrali koronę Polsce i zostawili ją samą, smutną. Po 123 latach niewoli - w roku 1918 Polska odzyskała niepodległość.

Chociaż mieszkamy w Ameryce, powinniśmy być dumni z tego, że jesteśmy Polakami. Cieszę się, że mogę uczyć się języka polskiego, a także wielu wiadomości o naszym narodzie.

Kasia Gibas klasa II LO

11

L
I
S
T
O
P
A
D
A

ŚWIĘTO
NIEPODLEGŁOŚCI
POLSKI

"Niepodobna oddać tego upojenia, tego szafu radości, jaką ludność polską w tym momencie ogarnął. (...) Kto tych krótkich dni nie przeżył, kto nie szalał z radości w tym czasie wraz z całym narodem, ten nie dozna w swym życiu największej radości. Cztery pokolenia czekały, piąte się doczekało. Od rana do wieczora gromadziły się tłumy na rynkach miast; robotnik, urzędnik porzucał pracę, chłop porzucał rolę i leciał do miasta, na rynek, dowiedzieć się, przekonać się, zobaczyć wojsko polskie, polskie napisy, orły na urzędach, rozczulano się na widok kolejarzy, ba, na widok polskich policjantów i żandarmów."

("Powstanie II Rzeczypospolitej. Wybór dokumentów").

Wigilia

- to jedna z najpiękniejszych tradycji, w której uczestniczymy każdego roku. I tylko my- Polacy łamiemy się wtedy opiatkiem, który jest symbolem chleba, łączności z innymi ludźmi, nawet tymi, którzy są daleko. Opiatek ma też znaczenie szczególne, bo jedyne takie na świecie. Stał się on symbolem święta rodzinnego, pojednania, pomysłnych nadziei na przyszłość. To także arcydzieło dawnej sztuki ludowej, której przedstawiciele- kiedyś kowale i rzemieślnicy- tworzyli opiatki o przepięknych wzorach.

19 grudnia 2009 r. w naszej szkole Trójcy Św. odbyła się Wigilia. To właśnie wtedy - wszyscy uczniowie wraz z nauczycielami, dyrektorem, katechetami, rodzicami mogli uczestniczyć w tej szczególnej uroczystości. W sali „pod szkołą” młodzież oglądała Jasełka, dzieliła się opiatkiem i śpiewała wspólnie kolędy. Następnie wszyscy rozeszli się do swoich klas, aby tam dalej uczestniczyć w Wigiliu klasowej. Uczniowie deklamowali przygotowane wiersze o tematyce bożonarodzeniowej, grali na różnych instrumentach i częstowali się przygotowanymi na ten dzień wigilijnymi przysmakami. Aby tradycji stało się zadość nie zabrakło - pierogów, barszczu z uszkami, różnego rodzaju ciast. W tym samym czasie odwiedzili dzieci i młodzież Mikołaj, który został bardzo ciepło przez wszystkich przyjęty.

Po zakończonych zajęciach odbyła się tym razem Wigilia dla nauczycieli i innych pracowników naszej szkoły. Po raz kolejny dzielono się opiatkiem, składano sobie życzenia, śpiewano kolędy i uczestniczono w uroczystym obiedzie. Dzięki miłej atmosferze, a także chęci spędzenia wspólnych chwil- wielu zapragnęło powtórzyć tę piękną tradycję w następnym roku.

100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100

Wspomnienia ze Studniówki

Dla mnie Studniówka była najwspanialszą nocą w moim życiu. Podobało mi się wszystko, a najbardziej to, że mogłam być z całą moją klasą na takiej zabawie. Studniówka była we wspaniałym i eleganckim miejscu w Oakbrook. Jedzenie też było bardzo smaczne. Najbardziej podobało mi się, gdy wszyscy studenci, ze wszystkich szkół tańczyli razem. Ja i moje koleżanki Ewelina i Justyna bawiłyśmy się na parkiecie przez cały czas i nawet nie przyszło nam do głowy, aby na chwilę usiąść. Muzyka była taka, jaka najbardziej się nam podoba. Było wspaniale.

Miłym i niezapomnianym wspomnieniem było przechodzenie przez magiczną „100” i dobrana do tego piosenka, o tym, że matura coraz bliżej. To taka tradycja. Mam nadzieję, że zadziała i będę miała szczęście na maturze.

Cieszyłam się, że wszystkie polskie szkoły były razem. Spotkałam moich przyjaciół i mogłam z nimi porozmawiać. Tak bardzo podobała mi się Studniówka, że chciałabym ją przeżyć jeszcze raz.

Sylvia Szczotkowski

Chodzenie do polskiej szkoły w sobotę nareszcie się odwdzięczyło. Rok maturalny jest najważniejszym i tym, który będę najbardziej wspominała. Nareszcie dotarło do mnie to, że warto dokończyć polską szkołę. Przejście pierwszej matury z geografii było dla nas wszystkich wielkim zaszczytem. Na studniówkę czekaliśmy 3 lata. Może ona być tylko raz w życiu i każdy to tak potraktował. Był to wielki i uroczysty dzień dla wszystkich maturzystów. Od początku do końca Studniówką była bardzo udana. Myślę, że jeżeli nasza klasa nie byłaby tak zgrana, to zabawa by nam tak się nie udała. Każdy z nas tak dobrze bawił się, że nawet nie chcieliśmy, aby ta noc skończyła się. Do końca mojego życia będę wspominać ten jedyny, wyjątkowy dzień.

Ewelina Luberdą

Studniówka 2010 była dla mnie pamiątką na całe życie. Brało w niej udział ponad 600 maturzystów z całego Chicago i okolic. Wszyscy razem tańczyli. Bal sprawiał wrażenie czegoś eleganckiego, pełnego młodości i dobrej, towarzyskiej atmosfery. Zabawa rozpoczęła się po wystawnej kolacji i występie zespołu „Lajkonik”, który też zaprosił nas do poloneza. Ten taniec tradycyjnie rozpoczyna część taneczną imprezy. Nikt nie usiadł. Tańczyliśmy całą noc. Moje wrażenie ze Studniówki jest bardzo miłe i niezapomniane. Myślę, że to wspaniałe podsumowanie mojego wysiłku w polskiej szkole.

Justyna Król

100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100

Poezja

Najważniejsza w poezji jest wyobraźnia, wrażliwość, na otaczający świat i odwaga pisania. Daj się ponieść wyobraźni, zamknij oczy i pisz co czujesz, miej odwagę przełać swoje uczucia na papier. Staraj się dobrać słowa aby były piękne i niezwykle.
A oto jak klasa 6a próbowała swoich sił w poezji...

Narty

Jedziemy dziś na narty
Nie chcemy żadnej fujary.
Pijemy ciepłe kakao
Żeby nam się nic nie stało.
Chcemy przeżyć fajną przygodę
Na wielkich górach skutych mrozem.
~Justyna Skowronski

Książki

Dobra książka uczy wiele
Wiedźcie o tym przyjaciele!
A kto słuchać nie chce wcale
Niech zostanie w „kozie” małej!
Mówią ładnie, składnie i do rymu
Jakby pochodziły z samego Rzymu!
Uczcie się dzieci drogie
Bo pozostanie Wam tylko jeździć
Samochodem!
~Weronika Materna

Lajkonik

W każdą sobotę, po szkole
Lajkonikowe dzieci spotykają się
W Sali na dole
Ćwiczą tańce grupowe
I każdy z osobna piruety,
Okraczki, bocianie skoki
I przysiady hołubcowe.
~Szymon Grzebień

Telewizja

Telewizja oczy psuje
Dlatego w szkole dostaje dwóje.
Muszę dać z tym sobie radę
Bo inaczej nie poradzę.
Wolę książki i przyrodę
Bo mam z tym wspaniałą przygodę.
Telewizja oczy psuje
I już nie chcę dostać dwóji!
~Katarzyna Głowik

Gratulacje !

Serdecznie gratulujemy katechetce; pani Beacie Zagórskiej wyróżnienia katechetycznego, które przyjęła z rąk kardynała Francis Goerge, 12 maja 2010 roku. Pani Beacie życzymy wytrwałości w tak szczególnej służbie Chrystusowi, wszelkiej pomyślności w życiu osobistym oraz wielu łask Bożych na każdy dzień.

Moje wspomnienia związane z Polską Szkołą

Szczerze mówiąc nigdy nie lubiłam chodzić do polskiej szkoły. Najgorzej zawsze było ze wstawaniem rano i często zazdrościłam koleżankom, które mogły spać w sobotę do południa. Nie podobało mi się również, że miałam dodatkową pracę domową, oprócz zadań z amerykańskiej szkoły.

Pomimo tych negatywnych punktów, wiele miłych, fajnych wspomnień nazbierałam w ciągu tych 11 lat chodzenia do polskiej szkoły.

Najbardziej chyba pamiętam ósmą klasę, w której wychowawcą była Elżbieta Batura. Pani była bardzo przyjemna. Uważam, że była wspaniałą nauczycielką. Pokazywała swoim uczniom wiedzę poprzez interesujące tematy, wzruszające opowiadania i ciekawe zabawy, wymagające myślenia. Zawsze w klasie był spokój i panowała radość. Nawet kiedy uczyła nas stopniowania przymiotników, to potrafiła pośmiać się, kiedy Tomek mówił: „chory, chorszy, umiera”. Uważam ją za jedną z najlepszych nauczycielek. Udział w zajęciach z Panią Elą należał do przyjemności. Zawsze będę mile wspominała te chwile.

Pierwsza klasa gimnazjalna to wielki skok ze szkoły podstawowej do średniej i dlatego jest jedną z najtrudniejszych do przyzwyczajania się. Mimo tego uczniowie umieli pożartować ze sobą. Najbardziej utkwiło mi w pamięci, kiedy czytaliśmy „Pieśń o Rolandzie” i David wymyślił „Roland Poland”. Potem na przerwie, chcąc dalej rymować powiedział o swoim pączku „pączek bez rączek”. Może to nie jest zbyt intelektualne wspomnienie, ale pamiętam śmiech wszystkich i radość w naszej sobotniej wspólnocie.

Ogólnie cieszę się, że rodzice zapisali mnie do polskiej szkoły, i że wytrzymałam w niej 11 lat. Spotkałam wielu przyjaciół i mam nadzieję, że utrzymamy kontakt ze sobą przez długie lata. Polska szkoła dała mi wiedzę i doświadczenie, a najbardziej cenna jest chyba satysfakcja z jej ukończenia.

Barbara Wudarczyk

MATURYSTKA 2010

KATYŃ SMOLEŃSK KATYŃ SMOLEŃSK KATYŃ SMOLEŃSK KATYŃ SMOLEŃSK KATYŃ
1940-2010

Czym była dla mnie tragedia pod Smoleńskiem?

Dla mnie tragedia katyńska jest smutna i zadziwiająca. Dlatego jest mi smutno bo prezydent mojej Ojczyzny został zabity razem z żoną i z innymi ludźmi Polski. Zadziwiające jest to, że wiele lat temu coś podobnego się zdarzyło. W Katyniu dawno temu Rosjanie zastrzelili nam najmądrzejszych i najważniejszych ludzi. Coś bardzo podobnego znowu się wydarzyło. Ci najważniejsi, rządzący naszym krajem zginęli w tym samym miejscu. Tragedia katyńska to jest żałoba dla Polaków i innych ludzi też. Mam nadzieję, że wyjdziemy kiedyś z tej biedy i utrzymamy ten nasz, swój kraj.

„Piękna nasza Polska cała”

Natalia Kieta

Ostatnio przeżywaliśmy wielką tragedię, kiedy w katastrofie lotniczej zginął prezydent Polski, jego żona i inne osoby, które leciały z nimi. Była to delegacja na uroczystości w Katyniu, gdzie w czasie wojny byli zamordowani polscy oficerowie. Śmierć 96 osób to bardzo wielka strata dla Polski, bo zginęli dobrzy ludzie i dobrzy politycy. Wszyscy Polacy bardzo to przeżywali. My tutaj też modliliśmy się i braliśmy udział we mszach świętych i innych spotkaniach. Wiem, że moi amerykańscy koledzy dopiero teraz dowiedzieli się o Katyniu z telewizji i gazet. W tych dniach pomimo wielkiego smutku i żalu byłem dumny, że jestem Polakiem i że pochodzę z takiego bohaterskiego i wielkiego narodu.

Eryk Zagórski

Jak dowiedziałam się o tragedii w Smoleńsku to coś się stało w moim sercu. Nie znałam blisko prezydenta Polski Lecha Kaczyńskiego, ale w moim sercu wybuchł płacz. Polska to jest moja Ojczyzna, mój kraj. Elita Polska zginęła w Smoleńsku 10 kwietnia. Kiedy zobaczyłam wiadomości w telewizji chciało mi się płakać. Premier Polski Donald Tusk sam nawet mówił, że świat nie widział takiej tragedii. Tak samo ja myślę. Cały tydzień oglądałam wiadomości o tej tragedii. Całe siedem dni po tej tragedii byłam lepsza. Całe siedem dni modliłam się za Polskę, za zmarłych i ich rodziny. Polacy nie zapomną tej tragedii. Polska nigdy nie będzie już taka sama.

Kasia Głowik

GRATULUJEMY ABSOLWENTOM SZKOŁY PODSTAWOWEJ

KLASA VIII A

NAUCZYZIEL - PANI ELŻBIETA BATURA

1. BRYŁA MATEUSZ
2. DZIURKIEWICZ PETER
3. GĘBALA MARTHA
4. GRZEGORZEWSKA EMILIA
5. GUZIAK PATRICK
6. KACZMARSKI JOANNA
7. KALISZCZAK BARTOSZ
8. KRÓL MARZENA
9. LETKIEWICZ FILIP
10. MIGUS BARTOSZ
11. MUSIELAK SANDRA
12. OBARTUCH KINGA
13. ORŁOWSKA BARBARA
14. SIEK KINGA
15. SMOLIŃSKI IZABELLE
16. WASILEWSKA VICTORIA
17. ZAJKOWSKI ADAM

KLASA VIII B

NAUCZYZIEL PANI ANETTA WESOŁOWSKA

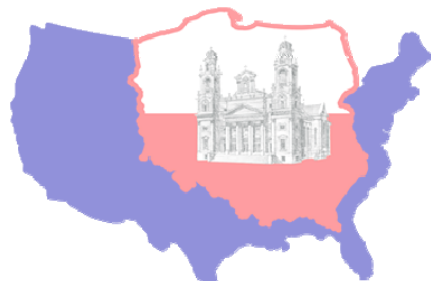
1. BAFIA NATALIA
2. BATURA MACIEJ
3. BURAK KATRYNA
4. CIOŚ ANNA
5. ELZAKOWSKI KAROL
6. GRZELAK MACIEJ
7. KAMIŃSKI PAULINE
8. KOSZYK ADAM
9. KUSIOR JESSICA
10. LUBERDA PATRYK
11. NOWICKI PAULA
12. PLEWA ALEKSANDRA
13. PYS PAULINA
14. RĘBIELAK MARTYNA
15. ŚLIWIAK THOMAS
16. WINIARZ ALEKSANDRA

GRATULUJEMY MATURZYSTOM ROKU 2010

Bochenek Jessica
Bukowski Piotr
Gromek Aleksander
Grzebień Karol
Gubala David
Guziak Justyna
Kaplan Joseph
Klisz Arthur
Król Justyna
Lemiesz Aleksandra
Lemiesz Robert
Liso Adrian
Luberda Evelina
Masier Olivia
Obartuch Karol
Ochwat Jakub
Pazkowski Magdalena
Pyrzyński Maya
Socik Adam
Stachura Klaudia
Świszcz Patrick
Szczołkowski Sylvia
Winiarz Krzysztof
Włodarczyk Rafał
Włodarczyk Barbara
Włodarczyk Joanna

Szanowni Rodzice, Kochane Dzieci, Droga Młodzieży!

Pragnę pozdrowić wszystkich bardzo serdecznie i gorąco oraz życzyć radosnych i bezpiecznych wakacji!

Rok szkolny 2009/2010, który właśnie pożegnaliśmy, był dla nas wszystkich rokiem *nowym*. Może z tego powodu upłynął jeszcze szybciej niż zwykle. A może to tylko moje wrażenie. Jestem, jak zawsze pełna podziwu dla dzieła, które wspólnie tworzymy, a którym jest nasza polska szkoła - ogromny wysiłek wszystkich razem i każdego z osobna.

Ledwo rozpoczęliśmy rok szkolny w wysprzątany, częściowo odnowionym i pięknie przyozdobionym budynku, a już przemaszerowali jego korytarzami; wyprostowani, dumni, wystrojeni, pierwszoklasiści i uroczyście ślubowali. Atmosfera tej wyjątkowej uroczystości jeszcze nie przeminęła, gdy rozległ się uroczysty Mazurek Dąbrowskiego – pięknie odśpiewany przez wszystkich uczniów naszej szkoły na niezwyklej akademii z okazji 11 Listopada.

Święto Dziękczynienia, tak bliskie naszym emigranckim sercom, szczególnie w ostatnio, stosunkowo trudnych czasach; w tym roku pozostawiło niektórych z nas, w bezruchu bolesnego dziękczynienia i ... pożegnania. Straciliśmy kolejną naszą szkolną Mamusię - Panią Emilię Nowicką. Serdeczne wyrazy współczucia dla Pauli i jej Tatusia.

A życie, jak to życie potoczyło się dalej... Nasze tegoroczne rekolekcje adwentowe zakończyły się uroczystym zawierzeniem całej szkoły opiece Matki Boskiej Częstochowskiej. Pamiątka tego wydarzenia - Obraz Częstochowskiej Madonny, poświęcony i podpisany przez o. Melchiora Królika, paulina, wisi w pokoju nauczycielskim. Rekolekcje te przyniosły wspaniałe owoce. Powstały dwie Róże Różańcowe Rodziców modlących się za swoje i szkolne dzieci. A to, jestem przekonana, nie koniec. Adwent, jak co roku – przyniósł również Święta Bożego Narodzenia ☺. Poprzedzone zostały one Szkolnym Opłatkami, który odbył się w sali pod szkołą; w atmosferze wspólnoty uczniów, nauczycieli i rodziców. Myślę, że nie tylko moje serce radowało się patrząc na naszą młodzież, zgromadzoną wokół nakrytego białym obrusem stołu; pięknie dzielącą się opłatkami z rówieśnikami, nauczycielami i rodzicami. W tym jakże stosownym dniu odwiedził nas Biskup Mikołaj...a całość uświetnił nasz własny Program Jasełkowy. W powietrzu czuło się coś doniosłego. Podnieś rączkę Boże Dziecię pobłogosław nam polskim emigrantom, naszym dzieciom i światu całemu.

Przerwa świąteczna przydała się wszystkim ... Nowy Rok na barani skok ... Karnawał czas zacząć.... i tak 16 stycznia szkoła nasza rozbrzmiewała głośnie muzyką, tańcami i swawolą (kontrolowaną oczywiście) oraz pachniała pizzą. Co prawda nie dla wszystkich był to tak swobodny dzień. Nasi kochani maturzyści po pizzy dzielnie trwali zatopieni w książkach. Matura z geografii tuż, tuż – 30 stycznia za pasem. Ale za to poszło jak z płatka!!!! Ten pierwszy z maturalnych egzaminów zrobił ogromne wrażenie na wszystkich. Młodzież dzielna, rodzice zdenerwowani, ale dumni i szczęśliwi, Pani Bernadetta nauczycielka – matka pełna troski i czułości. Ten egzamin był niesamowitym świadectwem polskości tegorocznych maturzystów. Brawo!

Miesiąc luty przyniósł nam niezapomnianą studniówkę, która była bardzo udana, a nasi maturzyści zdali tego wieczoru prawdziwy egzamin dorżności. Bawili się świetnie i na poziomie. Nas opiekunów duma rozpierała.

Maturzyści się uczą, ale nie tylko oni. Wszyscy uczniowie w każdą sobotę, a i w tygodniu uczą się języka polskiego na różne sposoby. Wielu z nich postanowiło wziąć udział w szkolnym konkursie recytatorskim zatytułowanym „W krainie Jana Brzechwy”. Samą radością było wsłuchiwanie się w Brzechwę w wykonaniu uczniów polskiej szkoły. Trudnym zadaniem było wyłonienie zwycięzców. Im też serdecznie gratuluję, ale gratuluję również wytrwałości w przyswajaniu tekstów na pamięć oraz odwagi podczas recytacji wszystkim uczestnikom konkursu!

10 kwietnia. Katastrofa samolotu prezydenckiego. Ból, żal, zadziwienie i różne inne, trudne do określenia i opanowania uczucia wrą w sercach i umysłach. Poranna Msza Święta, w której wzięła udział cała szkoła. Obecne były nawet 3-latki. W kościele panowała doniosła, żałobna cisza. Nasze dzieci wyczuły w sposób doskonały powagę sytuacji.

Matura z języka polskiego przebiegała w atmosferze lekkiego (zrozumiałego zresztą) zdenerwowania, ale zakończyła się pomyślnie. Uczniowie byli wspaniale przygotowani, bardzo poważni, ale również szczęśliwi. Nic w tym dziwnego. Zakończenie nieobowiązkowej, polskiej, sobotniej szkoły egzaminem dojrzałości jest niewątpliwie wielkim osiągnięciem.

Podjęta została w tym roku próba zorganizowania Święta Szkoły. 28 kwietnia w naszym kościele odprawiona została roczna Msza Święta Sztandarowa w intencji nas wszystkich: dzieci, rodziców, nauczycieli i katechetów. W tym dniu nasze szkolne dzieci przedstawiły piękny apel o Ojcu Świętym Janie Pawle II. Zostały również rozdane nagrody laureatom szkolnego konkursu recytatorskiego. Grono pedagogiczne przygotowało na ten dzień smaczny obiad. Jego dochód został przeznaczony na zakup projektora, ekranów i komputera do celów dydaktycznych. Wspólnota Polska obdarowała nas materiałami multimedialnymi, które teraz będziemy mogli śmiało wykorzystywać w czasie sobotnich zajęć.

Na zakończenie kieruję słowa podziękowania do wszystkich, którzy przyczynili się do tak owocnego roku szkolnego. I znaczy to dosłownie - do wszystkich. Każdy z nas, nawet jeśli tylko jest, robi dużo. W sposób szczególny dziękuję nauczycielom i katechetom za ich codzienny wysiłek, żeby mogła zaistnieć sobota. Zarządowi Szkoły, że jest i z troską, a przecież społecznie, pracuje dla naszego wspólnego dobra. Dziękuję za sklepik. Dziękuję za bibliotekę. Dziękuję za to, że w szkole jest czysto. Dziękuję za remonty. Wszyscy jesteście jacyś jakby nie z tego, zmaterializowanego świata. A teraz.....
Wakacje czas zacząć! Życzę wszystkim radości, uśmiechu i wspaniałego wypoczynku! Czekam na was we wrześniu!

Kierownik Szkoły - Barbara Ignas

**Polska Szkoła Sobotnia
im. Trójcy Świętej**

1118 N Noble Street
Chicago, IL 60642
www.szkolanatrojcowie.com

Kierownik (312) 292-9901
email: kierownik@szkolanatrojcowie.com

Sekretariat (312) 292-9902
email: sekretariat@szkolanatrojcowie.com

Zespół Redakcyjny: Batura Elżbieta, Ignas Barbara, Ignas Monika,
Kania Robert, Michałko Teresa.

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów i zmian w otrzymanych tekstach.